

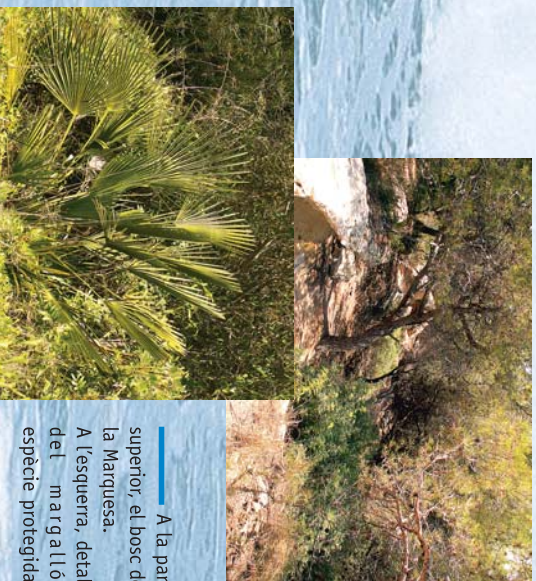
El bosc de la Marquesa

En la zona boscosa hi podem distingir clarament tres unitats: el savinar litoral, la màquia litoral de garric i margalló, i la brolla de romaní i bruc d'hivern amb esteperola.

El **savinar litoral**, que és l'últim que resta a Catalunya, el trobarem a la franja més costanera, de condicions més dures, i habitualment sobre sòls sorrencs. Està format bàsicament per la savina, junt amb el llentiscle, i l'acompanyen algunes espècies adaptades a la sorra, com l'estepa d'arenal, que té a la punta de la Creueta i a les dunes del final de la platja Llargua una de les dues úniques localitzacions catalanes.

La **màquia de garric i margalló**, comunitat cada cop menys abundant, tot i ser característica del litoral meridional, està localitzada a la franja més costanera del bosc, en sòls poc profunds. És una formació densa, dominada pel llentiscle, el garric i el margalló, única palmera autoctona d'Europa.

Les **brolles de romaní** són les formacions arbustives habituals de les zones baixes sobre substrat calcari; només hi poden viure espècies amants de la llum i perfectament adaptades a la sequera estiuenca pròpia d'aquestes zones. Les espècies més característiques de la brolla d'aquest espai són el romaní, el bruc d'hivern, l'esteperola, l'albada, la gatosa...

A la part superior, el bosc de la Marquesa. A l'esquerra, detall del margalló, espècie protegida.

La franja costanera

Al llarg dels quasi 2 km de costa que hi ha a l'espai natural de la punta de la Móra, hi trobem dos tipus d'ambients típics: els roquissars i els sorral.

Als **roquissars** creixen molt poques espècies, només les capaces de resistir la manca d'aigua de la roca i l'ambient salobre que arriba del mar. La comunitat que creix en aquest indret està constituïda bàsicament pel fonoll marí i l'ensopiguera, aquesta última endèmica del litoral tarragoní, que va de Torredembarra al cap de Salou.

Els **sorrals** són ambients realment difícils de colonitzar pels vegetals: ja que, a la manca de nutrients i la dificultat de retenir-hi l'aigua, s'afegeix l'inconvenient de la mobilitat, que obliga les plantes que hi creixen a disposar de sistemes radicals estesos i profunds perquè no puguin ser arrencades fàcilment. Podem trobar-hi plantes com el borró, el lliri de mar, el panical marí, el rave de mar, el melgó marí, l'estepa d'arenal...

Els conreus

Els conreus, que estan situats entre els límits del bosc i la via del tren, són els propis de secà de la comarca: olivera i garrofer.

Els valors més destacables d'aquests cultius són la seva situació contigua al bosc i l'escassa activitat humana que es necessita per al seu manteniment, fet que comporta un ús escàs de pesticides i adobs. Tot això suposa un augment significatiu d'aliment per a la fauna que viu al bosc i fa que la biodiversitat de l'espai es vegi molt incrementada.

La fauna

La importància faunística d'aquest espai ve donada perquè reuneix, en una superfície mínima i isolada, una gran varietat d'ambients ecològics, en què el factor clau per a la fauna és la coexistència de terrenys forestals i conreus, ja que la immensa majoria dels animals (sobretot aus i mamífers) localitzats a l'àrea depenen dels conreus i ecotons associats per alimentar-se, atesa la baixa productivitat del bosc.

Així, podem trobar espècies conegudes com la guineu, lençó blanc, l'esquiro, la mussaranya comuna, la sargantana cua-roja, la serp de ferradura, la reineta, l'enganyapastors, la puput, l'abellarol, baldrigues, mascalles, gavians argentats... entre moltes d'altres.

Activitat humana

En l'actualitat, les principals activitats humanes que es realitzen a l'espai són l'agricultura i l'oci. La primera aprofita la terra fèrtil per plantar-hi els seus conreus. L'oci és una activitat en creixement a la punta de la Móra que s'intensifica especialment els mesos d'estiu: els ciutadans de la ciutat i els visitants aprofiten aquest espai per fer passejades, per fer esport, per anar a la platja, per realitzar activitats aquàtiques... una sèrie d'activitats que es poden dur a terme si no es malmeten els valors de l'espai, és a dir, buscant sempre l'equilibri entre l'ús de la punta de la Móra i la seva conservació.

Senyalització que indica el grau de protecció de l'espai natural de la punta de la Móra. A sota, voluntaris del projecte realitzant tasques de restauració dunar.

A l'espai natural de la punta de la Móra encara hi podem observar dunes, pinedes i savinars litorals, pedres romanes, torres, activitats agrícoles, fòssils, diverses espècies de flora i fauna...

Tipus a conèixer-los?

A l'esquerra detall del llinx de mar. En la imatge inferior panoràmica de la cala Fonda, una de les platges de l'espai natural.

Detall de l'eriçó blanc i la puput, les dues presents a l'espai natural de la punta de la Móra.

www.depana.org/puntadelamora

DEPANA

DEPANA

Oficina del projecte
de gestió sostenible de la Punta de la Móra
C/ Salines, 6 baixos · 43001 Tarragona
Tel. 977 227 176
puntadelamora@depna.org

En conveni amb:

Hi col·laboren

Textos: Puri Canals, Maria Grau i Meritxell Fuguet.
Fotografies: Arxiu de DEPANA, Puri Canals, Maria Grau.

La Punta de la Móra pertany a:

Punta de la Móra

Espai d'interès natural

Un espai de gran valor
al litoral mediterrani

